

Mag het Pasen worden - paashomilie 2014

Priester Carlos Desoete heeft zijn paashomilie uitgewerkt vanuit onderstaande ideeën.

We bieden ze graag aan, zowel aan zij die er door geraakt werden in een van onze paasvieringen,
als aan allen die zich nu nog vanuit deze gedachten willen bezinnen over het belangrijkste feest voor christenen.

De laatste tijd hebben beelden van over heel de wereld mij diep geraakt:
beelden uit Rwanda waar 20 jaar geleden de broedermoord met honderduizenden doden plaatsvond;
beelden van vandaag: Soedan, Centraal Afrikaanse Republiek, Syrië, spanningen in Oekraïne, ...

Wat moet dat zijn voor die mensen
die verder moeten leven met littekens,
verder leven met wrok en haat...?
Het wordt nooit meer als vroeger.

Wat moet dat zijn voor zovelen onder ons
die verder moeten met kwetsuren van vroeger:
ontrouw, misbruikt vertrouwen, kwetsende woorden en daden,
amper mekaar nog in de ogen durven kijken; jezelf niet meer in de ogen durven
kijken.

Ieder van ons heeft zijn Goede Vrijdag, zijn kruis.
Ieder heeft een grafsteen voor zijn ziel: een steen van wrok, van ontmoediging, van
berusting...
Het wordt nooit meer als vroeger - en toch moet je verder.

Dat moet Petrus ook gedacht hebben,
"ik ga terug vissen... ", maar hij raakt de pijn niet kwijt;
dat moeten de leerlingen van Emmaüs ook gedacht hebben:
"we gaan terug naar huis" en wij zijn een illusie rijker;
dat moeten de vrouwen bij het graf gedacht hebben:
"we gaan hem balsemen" en dan blijft voor ons de leegte en het gemis...

En dan is er die Vreemde:
"wat houdt je zo bezig?", hij luistert, hij spreekt woorden die warm aandoen, Hij
breekt het brood.

En dan is er die Tuinman; Hij noemt je bij naam... Maria.
En je beseft: ik ben gekend, dat wil hier zeggen: bemind.

En dan dringt het door, beetje bij beetje maar onstuitbaar:
er is meer dan dood;
meer dan dodende machten;
meer dan haat en wrok en kwetsuren...
De wonden zijn niet weg, maar het kruis kan je achterlaten!

“Hij leeft!” , zeggen zij,
en Hij gaat ons voor naar Galilea, naar daar waar het ooit begon.
We gaan opnieuw beginnen. Ik mag van nul vertrekken.

Hij leeft : in zijn God,
die God die Hem bezielde,
die bij Hem was tot op het kruis.

Hij leeft: in ons,
niet aan-wezig, wel *in-wezig*,
zo *in-wezig* dat Hij ons omvormt
om zijn lichaam te zijn.

Het wordt niet meer als voorheen.
Het wordt zoals het morgen zal zijn,
zoals God het voorziet.

Wij kunnen nieuwe mensen worden
meer dan getekend door kwetsuren, door kruiswonden,
maar getekend door zijn liefde.
“Ik draag je – Ik laat je niet vallen.”

Wij zijn mensen die Hem zichtbaar maken.
Wij mogen lichaam zijn van de Verrezenen.

Paaswens:

Mag het Pasen worden in Oekraïne, in Soedan, in Rwanda, in Centraal Afrika, in Senegal waarvoor wij met onze dekenij Broederlijk Delen, in ...

Pasen van verzoening en vergeving,
Pasen van hoop en toekomst;

Pasen in onze kerk
een Pasen van eenvoud en dienstbaarheid;

Pasen in ons:
zijn verrijzenis in ons